

7 januari 2018

Älska Bröderna

Ett av många bevis på äkta andligt liv

Predikan i Betelkyrkan Jönåker

Bibeltext

Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar bröderna. (1 Joh 3:14)

Inledning

1 Johannesbrevet är bland de sista breven i Nya testamentet och skrevs förmodligen i slutet av 80-talet eller början av 90-talet från Efesus där Johannes tjänstgjort (eller kanske fortfarande tjänstgjorde) som föreståndare i församlingen. Eftersom Jesus dog och uppstod omkring år 30 och de första församlingarna uppstod strax därefter, först i Jerusalem och sedan i resten av medelhavsområdet, och evangelierna och breven börjande skrivas något tiotal år senare, så kan man säga att 1 Johannesbrevet skrevs när minst 50 år förflutit av kristen mission, expansion och, i vissa fall, stagnation.

Ett problem som uppstod ganska snart efter att evangeliet spritt sig från Jerusalem till resten av romarriket var olika konkurrerande villoläror som ifrågasatte de viktiga sanningarna som Jesus-tron vilade på. Redan i Korint hade vissa tvivlat på uppståndelsen (1 Kor 15:12), och när Johannes skriver sitt brev hade en villfarelse som kallas *doketismen* uppstått där man ifrågasatte tanken på att Gud verkligen blivit människa i Jesus Kristus. Parallellt med detta såddes också frön i församlingarna till något som senare har kommit att kallas för *gnosticismen*, en läroströmning där man sade att vissa (t.ex. särskilt utvalda lärare och profeter) hade fått en högre form av andlig kunskap än andra, och där den enkla tron på Jesus inte längre räckte till för att kunna räkna sig som fullt frälst. Vad Johannes gör i sitt brev — bland många andra saker — är att framställa den sanna tron på Jesus i formen av en serie kontrollpunkter, tester, som varje kristen ska underkasta sig för att utröna huruvida man verkligen är troende. Det huvudsakliga syftet är inte att ta ifrån kristna deras tro, utan att ge dem visshet

om att de verkligen är frälsta. *Detta skriver jag till er för att ni skall veta att ni har evigt liv, ni som tror på Guds Sons namn.* Men naturligtvis finns också möjligheten att den som läste brevet upptäckte att den inte hade blivit född på nytt, i alla fall inte ännu. Då var och är naturligtvis syftet att hjälpa en sådan person att verkligen komma igenom till en sann kristen tro.

Några av de tester som Johannes ställer sina läsare inför i kapitel 1-3 är följande (det finns fler tester i kapitel 4-5 också):

- *"Om vi säger att vi har gemenskap med honom och vandrar i mörkret, så ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd." (1:6-7)*
- *"Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till en lögnare, och hans ord är inte i oss." (1:8-10)*
- *"Vi vet att vi har lärt känna honom, när vi håller fast vid hans bud. Den som säger: "Jag känner honom" och inte håller fast vid hans bud, han är en lögnare och sanningen finns inte i honom. Men hos den som håller fast vid hans ord har Guds kärlek verkligen nått sitt mål. Så vet vi att vi är i honom." (2:3-5)*
- *"Den som säger sig vara i ljuset och hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. Den som älskar sin broder förblir i ljuset, och i honom finns inget som leder till fall. Men den som hatar sin broder är i mörkret och vandrar i mörkret. Han vet inte vart han går, ty mörkret har förblindat hans ögon." (2:9-11)*
- *"Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet." (2:15-17)*
- *"Vem är lögnaren, om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Den är Antikrist som förnekar Fadern och Sonen. Den som förnekar Sonen har inte heller Fadern. Den som bekänner Sonen har också Fadern." (2:22-23)*
- *"Kära barn, låt ingen föra er vilse. Den som gör det rätta är rättfärdig liksom han är rättfärdig. Den som gör synd är av djävulen, ty djävulen har syndat ända från begynnelsen. Och Guds Son uppenbarades för att han skulle göra slut på djävulens gärningar. Den som är född av Gud gör inte synd, ty Guds säd förblir i honom. Han kan inte synda, eftersom han är född av Gud. På samma sätt är det uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens barn: den som inte gör det rätta, är inte av Gud, ej heller den som inte älskar sin*

broder. Ty detta är det bud som ni har hört från början, att vi skall älska varandra" (3:7-11)

- "Bröder, var inte förvånade över att världen hatar er. **Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar bröderna.** Den som inte älskar blir kvar i döden. Den som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare har evigt liv i sig. Genom att han gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Så är också vi skyldiga att ge vårt liv för våra bröder. Om någon har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom? Kära barn, låt oss älska, inte med ord eller fraser utan i handling och sanning. Då vet vi att vi är av sanningen..." (3:13-19a, vers 14 i **fet stil**)

Det är inte möjligt att titta på alla dessa tester idag, men jag fick första delen av vers 3:14 till mig igår och vill stanna inför den en stund. Min rubrik idag är: *Älska bröderna — ett av många bevis på äkta andligt liv.*

Predikan

1. Vi **vet** att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar bröderna. Notera det lilla ordet *vet*. Det grekiska ordet (eido) översätts lite olika: veta, se, skåda, etc. Johannes vill att vi skall förstå att frälsningen genom Jesus är något man ska och kan veta att man tagit emot.
  - 1.1. Det finns något som heter frälsningsvisshet, och detta talades mycket om förr. I många religioner och i kristna avarter ingår som en viktig beståndsdel att ingenting är säkert och man inte kan veta någonting säkert, vare sig om Gud eller sin egen frälsning, men Johannes budskap till oss är att frälsningen är något vi vet att vi tagit emot. Vi kan drabbas av tvivel, vi kan kämpa mot synden, vi kan gå igenom många prövningar och svårigheter, men vad som än händer så vet vi att vi tillhör Jesus Kristus och att våra namn är skrivna i livets bok. Vi vet vem vi tror på, och vi vet att han har makt att bevara oss ända in i härligheten, och vi vet att han är trofast mot oss och aldrig sviker.
  - 1.2. Om vi ändå inte tycker oss kunna säga att vi vet att vi tagit emot Jesus, så skriver Johannes senare i sitt brev: *Gud har skänkt oss evigt liv, och det livet är i hans Son. Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet. Detta skriver jag till er för att ni skall **veta** att ni har evigt liv, ni som tror på Guds Sons namn* (5:11-13). Har vi Sonen — om vi alltså har tagit emot Jesus i vårt inre och blivit födda på nytt genom Guds Andes kraft — så har vi

evigt liv, och då kan vi *veta* att vi genom tron på Guds Sons namn verkligen är frälsta genom tron. Jag är alldeles övertygad om att den som är verkligen blivit född på nytt innerst inne vet om det, och oavsett omständigheterna kan säga: jag är inget annat än en syndare, men pris ske Gud, Jesus bor i mitt hjärta och jag vet att mina synder är förlätta och jag har ett evigt liv!

2. Vi vet att **vi har gått över från döden till livet**, ty vi älskar bröderna.

2.1. Frälsningen handlar ytterst om att övergå från döden till livet. Så länge vi levde borta från Gud var vi *döda i våra synder*, men när Gud kallade oss till sig genom sitt evangelium och vi kom till tro på det, upplevde syndernas förlåtelse, pånyttfödelsen och började följa Jesus, så övergick vi från ett tillstånd då vi var döda till ett tillstånd då vi var levande. Från döden till livet. Paulus skriver flera ggr om detta i sina brev:

2.1.1. "Också er har Gud gjort levande, ni som var döda genom era överträdelser och synder." (Ef. 2:1)

2.1.2. "Men Gud som är rik på barmhärtighet har älskat oss med så stor kärlek, också när vi ännu var döda genom våra överträdelser, att han har gjort oss levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta." (Ef. 2:4-5)

2.1.3. "Ni som var döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser" (Kol 2:13)

2.2. Johannes skriver också om att gå från mörker till ljus (1:5-7), och Paulus talar om samma sak i Apg 26:18, vilket är en annan bild för samma sak. Inget mörker finns i Gud, för Han är Den Levande och förutom Honom finns inget liv, och Han är Ljuset. Och när en människa kommer till Ljuset (jfr Joh 3:16-21), övergår denne från mörkret till ljuset på samma sätt som från döden till livet.

3. Vi vet att vi har gått över från döden till livet, **ty vi älskar bröderna**.

3.1. Här kommer Johannes till vad som är beviset för att vi verkligen kommit till tro och blivit födda på nytt, ett av de test i 1 Johannesbrevet som visar oss att vi verkligen är frälsta. Det ser vi av det lilla ordet *ty* som betyder "därför att". Notera här att Johannes och resten av Nya testamentet är nogga med att betona att frälsningen alltid är av tro, och inte av gärningar.

Men på samma sätt betonas överallt att en äkta tro kommer att följas av nya gärningar, inte längre mörkrets gärningar, utan omvändelsens frukt, ljusets vapenrustning, och allt vad det nu kallas. Och här nämns en sådan frukt som är ett äkthetsbevis för vår tro: att *vi älskar bröderna*.

3.2. Vilka är *bröderna*? (Det grekiska ordet är *adelphos*, som betyder broder, och det står i pluralis). Samma ord används i versen innan: *Bröder*¹, var inte förvånade...—slutsatsen är alltså att *bröderna* är de som Johannes skriver till, dvs församlingen, skaran av de på Jesus troende.

3.2.1. Genom tron på Jesus blir den kristna inlemmad i Guds stora familj, där Gud är vår Fader, Jesus Kristus är vår Herre och vår äldre broder, och där vi alla är bröder. Och det är inte bara ett yttre brödraskap, det är ett verkligt släktskap som bygger på att samma liv som uppväckte Jesus från det döda har blivit planterat i våra inre. Genom Guds Ande är vi alla i samma familj, vi är alla bröder i Herren. Bröderna är alltså församlingen, främst manifesterad genom den lokala församlingen på varje ort där vi bor, men också alla sanna kristna i alla kulturer, alla tider och sammanhang.

3.2.2. Hur vet jag vilka som verkligen tillhör bröderna? Bibeln varnar ju för falska bröder (Gal 2:4), och vissa som kallar sig kristna förnekar ju stora delar av Bibeln, något som Johannes-brevet också varnar för när det i kapitel 4 talar om att pröva andarna. Svaret ligger i att vi har ett ansvar att utifrån Bibelns samlade budskap och Andens vittnesbörd i vårt inre ta reda på om den församling vi tillhör verkligen är kristen, och att ta reda på om de människor som kallar sig kristna verkligen är det. Här behövs stor vishet så att vi varken är för generösa eller ställer för höga krav. Fel och brister hittar vi alltid, men det är inte det som avgör det. Frågan är om det finns biblisk grund för att kalla gemenskapen kristen eller den enskilda människan för en kristen baserat både på tro och vandel. Om så är fallet, ja, då tillhör dessa personer verkligen bröderna. Och då är vi skyldiga att älska dem.

3.3. Vad innebär det att vi ska *älska* bröderna? Orden *kärlek* och *att älska* är så utslitna i vår kultur och ger oss associationer som kan leda oss fel här, men det grekiska ordet i detta sammanhanget bygger på det ord som beskriver Guds oförbehållsamma kärlek till sin församling, *agape*. Det är

---

¹ Till skillnad från 3:14 där bröder står i ackusativ har 3:13 vokativ.

en kärlek som älskar hängivet utan att förvänta sig något tillbaka. Det var den kärleken som drev Jesus till att ge sitt liv för oss: *Genom att han gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Så är vi också skyldiga att ge vårt liv för våra bröder* (3:16).

3.3.1. Denna kärlek är självutgivande, där vi sätter andra högre än oss själva, och där vi är villiga att lägga ner allt vårt eget för att lyfta våra bröder. Det är en kärlek där synder förlåts, där upprättelse ges och där man alltid vill tänka gott om andra utan att för den skulle fara med osanning.

3.3.2. Det är en kärlek som växer och *blir allt större hos var och en av er.* (2 Tess 1:3)

3.3.3. Det är en kärlek som gör att man vill vara tillsammans — *de troende var alltid tillsammans och hade allt gemensamt* (Apg 2:44). Detta leder oss till att observera följande...

3.3.4. ...att i det här sammanhanget framhålls faktiskt det som vi ofta gör i många andra sammanhang, nämligen materiell hjälp som tecken på verklig kärlek. Att samla in pengar till de fattiga är det många som gör, men Bibeln säger faktiskt här att det i första hand är *bröderna* som skall få vår hjälp när det behövs. Det är alltid rätt att ge till de som behöver, men tar man reda på hur Nya testamentet beskriver detta framgår väldigt tydligt att majoriteten av de insamlingar som arrangerades under apostlarnas tid gick till de fattiga *bröderna*, dvs deras egna. Därför skriver Johannes: *Om någon har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?* Och Jesus själv säger att den mycket missförstådda texten i Matt 25:40 att det är *hans minsta bröder* som folken behandlat bra eller dåligt, dvs de som tillhör Guds familj, och det är utifrån detta som domen sedan faller. Sann kärlek yttrar sig alltid i konkreta handlingar: kärlek visar man med sina händer. Därför står det vidare: *Kära barn, låt oss älska, inte med ord eller fraser utan i handling och sanning. Då vet vi att vi är av sanningen...* (3:18-19a)

3.3.5. Oavsett: jag tror att det är svårt att fånga den fulla innebörden av att *älska bröderna* i några få stolpar på ett papper, men jag tror att precis som med frälsningen så är detta någonting som vi känner igen när vi ser det, även om det inte låter sig beskrivas fullt ut med ord.

Avslutning

Vad ska man säga så här inför inledningen av 2018? Jo, låt oss älska varandra. Låt oss älska församlingen. Jesus sa själv att

Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar. (Joh 13:34-35)

Det finns därför mycket vi behöver i en församling: god och sund förkunnelse, andliga nådegåvor, värmande bönemöten, sång och musik osv., men allt det där blir bara tomma skramlande tunnor om det inte finns någon verklig kärlek till bröderna. Kärleken till församlingen blir då själva beviset på att vår tro på Herren Jesu namn inte bara är religiös fernissa utan en äkta, levande tro på den Jesus som gav sitt liv för oss för att ge oss evigt liv. *Genom att han gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Så är också vi skyldiga att ge vårt liv för våra bröder.* Johannes skriver också längre fram: *Mina älskade, låt oss älska varandra, ty kärleken är av Gud, och var och en som älskar är född av Gud och känner Gud. Den som inte älskar har inte lärt känna Gud, ty Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek till oss: han sände sin enfödde Son till världen för att vi skulle leva genom honom. Kärleken består inte i att vi har älskat Gud utan i att han har älskat oss och sändt sin Son till försoning för våra synder. Mina älskade, om Gud älskade oss så högt, är också vi skyldiga att älska varandra. (4:7-11)* Detta går naturligtvis inte att pressa fram, utan det är en Andens frukt (Gal 5) som kommer naturligt ur en äkta tro på Herren Jesus. Det är tron som frälser oss, men kärlekens frukt är beviset på att vår tro verkligen är äkta och att Herren fött oss på nytt.